

UKRAINIAN LABOR NEWS
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHERS ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465
УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ
 газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Робітниче-Фармерське Видавниче Товариство, зареєстроване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничім Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Манітоба.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.
 Редакція за оголошення не відповідає.

ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО ЦІ ДНІ.

Одинацять літ тому — 15. січня 1919 року німецька офіцера при співчутті продажной соціал-демократії замордували двох великих німецьких і міжнародних революціонерів, Карла Лібкнехта і Розу Люксембург. Замордували їх на боєвій поїзді, на фронті боротьби за диктатуру пролетаріату. Соціал-демократичний командант Носке, який втовпив в робітничий крові революційну боротьбу німецького пролетаріату, покритив вбивств Карла Лібкнехта і Розу Люксембург. З того часу минає одинацять літ. З того часу німецька соціал-демократія на президентських престолах посадила генерала Гінденбурга, німецьких революціонерів розстрілює вже не кайзерівське офіцество під прикриттям соціал-демократичних вождів, але такі соціал-демократична поліція з власним соціалістичним поліцей-президентом. За одинацять літ німецька і всесвітня соціал-демократія внесла у свою контр-революційну роль більше ясності, чіткості. Вона тепер в Німеччині не тільки розстрілює робітничих демонстрацій, але розвиває масові робітничі організації, такі як Союз Червоних Фронтівиків.

За що ж вбила німецька соціал-демократія К. Лібкнехта і Розу Люксембург? За те саме, за що розстрілює інші робітничі демонстрації, за те, що революційне німецьке робітничтво бореться нічи за ту саму справу, за яку боролися її агітували Лібкнехт і Люксембург. Як одинацять літ тому, так і нині соціал-демократія врно стоїть на сторожі капіталістичних інтересів.

Одинацять літ тому назад К. Лібкнехт став на чолі німецького революційного робітничества і його передового загону, спартаківців і повів їх в бій за перемогу над німецькою керпачиною. Але німецька соціал-демократія мала сильного союзника — німецьку буржуазію, або напівка — німецька буржуазія мала доброго оборонця — німецьку соціал-демократію.

Одинацять роковин смерті цих двох великих революціонерів повинні прийти у всіх революційних організаціях не як спомин, але під тими самими ключами, під якими боролися і агітували Карл Лібкнехт і Роза Люксембург, під ключами класової боротьби проти капіталістичної системи визиску і проти оборонців цієї системи — соціал-зрадництва. Соціал-зрадництво від часу смерті К. Лібкнехта і Розі Люксембург вирвало з революційних ривів десятки тисяч революціонерів, воно провадило десятки й сотки великих боїв пролетаріату за волю, гоню зараз є найвищим поєм міжнародного капіталу, що стереже його зиски в колоніальних і півколоніальних країнах.

Друга пам'ятна дата цього місяця — це 21. січня. Шість літ тому назад того дня перестало битися серце великого вождя міжнародного революційного робітничества і бідного селянства — Леніна. Шість літ тому назад в той день не стало вчителя трудящої людности і керівника побідної жовтневої революції.

Не стало Леніна, але залишилася його наука, залишилася створена й вихована ним партія, залишилася трудящим величезна ідейна спадщина Леніна — найостріша зброя визвольної боротьби пролетаріату — лєнінізм. Під прапором /трудящих провадиться зараз по цілому світі визвольна боротьба мільйонів трудящих проти капіталістичного визиску. Після заповітів Леніна трудящі Радянського Союзу будують у своїй країні величезне соціалістичне будівництво. Озброєний наукою Леніна пролетаріат йде до остаточної перемоги над класовим ворогом.

І ось менш як за два тижні ми обходимо шість роковин смерті нашого великого учителя. Як же ми їх обходимо? В який спосіб найкраще віддати ми пошану великому провідникові? Зробимо ми це найкраще тільки тоді, коли ширитимемо його ідеї, науку, коли будуватимемо його партію, коли мобілізуватимемо до неї й до інших масових революційних організацій нові кадри членства, коли постановимо вивчати Ленінову науку й нести її в робітничій масі.

Життя — це боротьба, а революційне робітничтво знає тільки боробу класову. Тільки така боробта визволить трудящих цілого світа з капіталістичного визиску, якої вчив нас Ленін. А він вчив не тільки словом, але довіч це ділом. Жовтнева перемога, міцні підвалини під будову соціалізму в СРСР — ось те велике діло, той незрівняний приклад, що його дав пролетаріатові й всім поневоленним народам світа геній Леніна. Ленін не знав компромісів, не знав ухилів. Ленін в самий розпал класової боробти розвинув “божка” соціал-демократії Кавдцького, напертв за “дівних” сківів Троцького, за праві — Бухаріна. І його партія нині розвінчала до рештки “лівишу” троцькізму й до рештки розбиває правизну бухарізму. Це є лєніністський шлях — шлях, що не визнає компромісів, що мєло бє по угодности, що визнає тільки пряму лінію класової боробти за повалення капіталізму й встановлення комунізму. Під цими ключами повинні ми провести кампанію в день шестих роковин смерті нашого великого вождя.

Пам'ятаймо не тільки про ці два дні, але цілий місяць січень — присвятім зміцненню наших організацій, поглибленню нашого класового свідомства, поширенню серед трудящих визвольних революційних ідей. Приєднаймо в цьому місяці тисячі нових борців до наших організацій — це буде найкращою пошаною для наших незабутніх революційних вождів.

Закінчився страйк лісових робітників в Онтеріо

РОЛЯ “АЙ ДОБЛЮ ДОБЛЮ” В ЗЛАМАННЮ ЛІСОВОГО СТРАЙКУ.

ЯК ЗАЧАВСЯ СТРАЙК І ХТО ПОГО ВИКЛИКАВ?

На підставі рішення мітінгу на якому були зарєпрезентовані 700 деревних робітників Онтеріо і який відбувся 6. жовтня 1929 року, деревні робітники долини Матава відбудували свій мітінг 20-го того самого місяця. На мітінгу було 15 делегатів і вони одоголосно рішили вивести страйк в оборону тої плати, яку назначила Індустріальна Юнія Деревних Робітників Канади.

Коли працевластці відмовилися признати цю платню, у всіх кемпах зачався 22. жовтня страйк. Одна або дві кемпи вийшли на страйк перед тим.

Страйкері, які з самого початку рішили поступати після паянів виробленних Індустріальною Юнією Деревних Робітників Канади рішили на першій своїй мітінгу полагати на провід тої юнії.

Да що “Ай Доблю Доблю” вислала пікетчиків на місце страйку і що є можливість на побіду, якщо страйкері одержать відповідну матеріальну поміч.

УПРАВІТЕЛЬ ПРЕСОВОЇ АГЕНЦІЇ “ИНДУСТРІАЛІСТА” НАНИМАЄ СКЕБІВ.

Молода дівчина, яка називається Лава Кідден і яка працювала в Нелсон кемпах, заявила делегатам, які взяли її з кемпи, коли зачався страйк, що Джузі так висловився перед нею: “Кемпа не страйкує і всяка мова про страйк, не нічого іншого, тільки скаження комуністів”. Таксамо на мітінгу, який відбувся на початку місяця грудня, та сама дівчина заявила, що Джузі казав їй, що її кемпа не страйкує.

Ці факти показують ясно опозицію “Ай Доблю Доблю” і тепер потрібно лише дати деякі пояснення.

“АЙ ДОБЛЮ ДОБЛЮ” ЗАЧИНАЄ СВОЮ СТРАЙКОЛОМ-СЬКУ БОРОТЬБУ.

ЧОМУ “АЙ ДОБЛЮ ДОБЛЮ” ЧЕРЕЗ ЯКИЙСЬ ЧАС ПРИЗНАВАЛА СТРАЙК?

Довідавшись, що юнія деревних робітників буде провадити страйком, провідники “Ай Доблю Доблю” почали ширити ріжні поголоски, маючи на меті обернути опіню мас проти страйку і спричинити серед страйкерів сумніви щодо остаточного результату страйку. В ресторанах, публумах, на вулицях і т. д. “Ай Доблю Доблю” ширила поголоски, що страйк не почався правильно і що це є лише штука комуністів, при допомозі якої вони сподіються сколектувати гроші для своїх власних цілей. Вони посуналися так далеко, що навіть заявляли, що ніякого страйку немає і нахилилася з безнадійним очерненням на провідників страйку.

Помимо того, що секретар “Ай Доблю Доблю” заявив, що немає страйку, він опісю взнав посылати гроші на допомогу страйкерам до “Ай Доблю Доблю”. І коли масовий мітінг, який “Ай Доблю Доблю” скликала 20. листопада, погодився з фактом, що страйк існує, тоді вона вислала б людей до страйкового району, які пікетчики. Вони відтягнули з кемпів кілька своїх приятелів, які працювали як скеби і пішли з ними на мітінг пікетчиків і заявляли, що ситуація є добра, однак юнія деревних робітників буде провадити страйком, вони в протягу одного тижня заявлять страйк покінченим і тому треба сформувати новий страйковий комітет під провідом “Ай Доблю Доблю”.

БРЕХНЯ СЕКРЕТАРЯ “АЙ ДОБЛЮ ДОБЛЮ”.

Діючи пікетчики не далися завести в сімце, але дали до арозуміння, що всі ці рішєня можна винести лише на загальних зборах всіх страйкерів, а що найменше не на мітінгу, де рішають страйколомі.

Колі ця штука віддати секретно провід страйку в руки “Ай Доблю Доблю” не вдалася, ті пікетчики, які полагали на поміч страйколомів, почли позивати, що найкраще закінчити страйк під тим претекстом, що є забагато скебів і тому виграти страйк є неможливо.

Все це докладає, що “Ай Доблю Доблю” хотіла мати провід страйку в своїх руках, щоб тим легше можна було його розбити і обманити робітників. Таких самих метод вживано перед тим в місті з тов’ лише ріжницею, що провід страйку мав перейти в руки неорганізованих робітників. Вони навіть успіли ухвалити резолюцію, яка мала на цілі замінити боробту організовану на неорганізовану. Це сталося на мітінгу, на яким було лише кількох страйкерів. Колі провід доводився пікетчикам, вони прийшли до міста і своєю насильною активністю переманили ухвалу, яка була б напевно розколола фронт страйкерів.

Колі ця штука віддати секретно провід страйку в руки “Ай Доблю Доблю” не вдалася, ті пікетчики, які полагали на поміч страйколомів, почли позивати, що найкраще закінчити страйк під тим претекстом, що є забагато скебів і тому виграти страйк є неможливо.

“АЙ ДОБЛЮ ДОБЛЮ” СТОПІТЬ ОТВЕРТО ПО СТОРОНІ ПРАЦЕДАВЦІВ.

Колі “Ай Доблю Доблю” не могла дістати в свої руки провід над страйком і не могла його зломити іншими способами, тоді її провідники під напором працевластців, які належать до того кола, що втримують цю організацію при

житті, виявили отверту опозицію. На своїй мітінгу 6. грудня вони рішили закінчити страйк, хоч на мітінгу страйкерів того самого дня по людні робітники рішили стояти твердо при страйку. Як результат цього брудного рішення “Ай Доблю Доблю” їхні члени і симпатки пішли до кемпів працювати, бо “Ай Доблю Доблю” оголосила страйк закінченим.

ЩЕ НЕ НАЙДЕНО ПРОПАВШИХ ОРГАНІЗАТОРІВ ЛІСОВИХ РОБІТНИКІВ.

Масовий протест робітників повинен примусити уряд до акції! — Робітники складають заприсяжені зізнання, які вказують, що організатори впади жертвою злочинного поступку.

Колі “Ай Доблю Доблю”, яка не мала нічого спільного з провідом страйку, як також не мала нічого спільного з розпочаттям страйку ані його закінченням і не кожного разу годилася з фактом, що страйк існує, заявивши, що страйк скінчився і одобривши висланню до кемпів скебів, та працевластці змогли наняти таке велике число страйколомів, що на мітінгу страйкерів, який відбувся на 17. грудня, рішено закінчити боробту, бо “Ай Доблю Доблю” знищила можливість виграти страйк.

Тіла товаришів Вуталеїненна Росвала, лісових робітників, які пропали в околиці Оніон Лейк, ще не знайдено. Також поліційні власти не робили ще серйозної спроби взятися до акції в цій справі.

Індустріальна Юнія Деревних Робітників, як також тисячі інших робітників по цілій країні, є зараз більше переконані, як будьколи, що цих людей замордували наемники лісових босів. Певне число робітників зложиво заприсяжені зізнання, яке робить оскарження злочинного поступку ще більше переконуючим.

ЩО МОЖНА БУЛО ОСЯГНУТИ.

Одно з таких заприсяженнь, зложєне лісовим робітником з дістрикту Тондер Бей на ім’я Пааво Вананен говорить так: “Дня 18. листопада я вийшов з кемпи Маки, яка положена на північ від Оніон Лейк і йшов в напрямі ловецької кемпи, яка є віддалена півтора милі від кемпи Маки і лежить недалеко Оніон Лейк. На цій дорозі я стрів паня Маки. Він йшов в напрямі своєї кемпи. Він мав при собі запальну зброю. Я думаю, що то була революційна організація. Яким делегатом є ти?” Я відповів: “Я не є делегатом. Я тільки йду до ловецької кемпи”. Тоді Маки сказав: “Так, так, я знаю чого ти йдеш туди. Треба ухвалити резолюцію і в кожній місцевості, де лише можливі, відбуду масові протестачійні мітінги. Треба виворити масовий всерайний рух. Треба негайних фондів, щоб повести цю активність. Посилайте всі фонди до: Canadian Labor Defence League, Room 308, 331, Bay St., Toronto, Ont.

Страйк мав поширитися на всі кемпи, де не було юнійної платні і не було причин чому ми не мали його виграти. Був це робочий сезон і робітники не були вдоволенні платнею, яку їм давали працевластці. Колі б не зрадницька опозиція “Ай Доблю Доблю”, ця боробта була б одною з найважливіших боїв деревних робітників в Канаді. Навіть в останніх днях страйку з кемпів, де працювали сотні робітників, повідомлено, що вони підтримують страйкерів в кожному разі, бо вони є в повній симпатії з страйкерами.

Масовий протест робітників повинен примусити уряд до акції! — Робітники складають заприсяжені зізнання, які вказують, що організатори впади жертвою злочинного поступку.

Застановляючись над цими фактами, стає очевидним, що на совісті “Ай Доблю Доблю” лежить відповідальність за одну з найбрудніших зрад в історії робітничого руху, бо ця зрада зруйнувала спробу кілька сот робітників поправити свої нужденні життєві обставини.

Комітет Вибраних Страйкерів

Колі “Ай Доблю Доблю”, яка не мала нічого спільного з провідом страйку, як також не мала нічого спільного з розпочаттям страйку ані його закінченням і не кожного разу годилася з фактом, що страйк існує, заявивши, що страйк скінчився і одобривши висланню до кемпів скебів, та працевластці змогли наняти таке велике число страйколомів, що на мітінгу страйкерів, який відбувся на 17. грудня, рішено закінчити боробту, бо “Ай Доблю Доблю” знищила можливість виграти страйк.

ЕГИПЕТСЬКИЙ ПИЛИП З КОНОПЕЛЬ.

Єгипет — стара споконвічна, дилська імперіялістична держава, що загнали египетську державу і порядкують там з ласки заповданської египетської буржуазії, мов у себе дома. Про людське око Єгиптові надано право мати своїх послів при інших державах. Аби єгипетська буржуазія тишилася собі державною незалежністю, тоді як англійські капіталісти визискують Єгипет, несаче свою підвладну колонію.

Єгипет — стара споконвічна, дилська імперіялістична держава, що загнали египетську державу і порядкують там з ласки заповданської египетської буржуазії, мов у себе дома. Про людське око Єгиптові надано право мати своїх послів при інших державах. Аби єгипетська буржуазія тишилася собі державною незалежністю, тоді як англійські капіталісти визискують Єгипет, несаче свою підвладну колонію.

Є між іншим єгипетський посол і у Франції — в Парижі з його, як і з інших єгипетських послів, англійські послі не скидають ока ані на хвилину. Що, приміром, робити єгипетському послу в Парижі, коли за справи єгипетський посол дбає англійський посол? Така нульда сердешному! Часами і хотілось би щось сказати — тільки роззвирати зата, а англійський посол зловач паєчий йому:

Є між іншим єгипетський посол і у Франції — в Парижі з його, як і з інших єгипетських послів, англійські послі не скидають ока ані на хвилину. Що, приміром, робити єгипетському послу в Парижі, коли за справи єгипетський посол дбає англійський посол? Така нульда сердешному! Часами і хотілось би щось сказати — тільки роззвирати зата, а англійський посол зловач паєчий йому:

— Ви щось хотіли сказати? Давайте я за вас краще скажу. Не трудіться. Або — обидва промовимо.

І єгипетський посол вже знає, що краще йому промовчати.

Але буває, що англійський посол ще й сам підліхає єгипетського на прилюдні виступи. Той отягаче, щось мекає, мямлить — не хотілось би бідолашному, але хазіянь велить — то треба.

Є між іншим єгипетський посол і у Франції — в Парижі з його, як і з інших єгипетських послів, англійські послі не скидають ока ані на хвилину. Що, приміром, робити єгипетському послу в Парижі, коли за справи єгипетський посол дбає англійський посол? Така нульда сердешному! Часами і хотілось би щось сказати — тільки роззвирати зата, а англійський посол зловач паєчий йому:

Щоб підкріпити свій виступ разом з Американо і Франціє

Є між іншим єгипетський посол і у Франції — в Парижі з його, як і з інших єгипетських послів, англійські послі не скидають ока ані на хвилину. Що, приміром, робити єгипетському послу в Парижі, коли за справи єгипетський посол дбає англійський посол? Така нульда сердешному! Часами і хотілось би щось сказати — тільки роззвирати зата, а англійський посол зловач паєчий йому:

трить собі ним вашого довгого носа. І більше не соваятєсь! А то висковив, як той Пилип з конопель.

Олекса Крук.

УРОЖАЙ 1929 РОКУ В КАНАДІ.

В 1929 році в Канаді вродило загальною 293,899,000 бушлів пшеници, каже державне статистичне бюро. Це є на 272,827,000 бушлів менше, як врожай 1928 року, тобто майже на половину менше.

Загалом ж в 1929 році засіного було пшеницею 24,420,268 акрів, або 1,120,000 акрів більше, як 1928 року. Тож коли додати це побільшення засівної площі в 1929 році до врожаю 1929 року, то побачимо, що врожай в 1929 році був більше як в два рази менший, ніж в 1928 році.

Виса 1929 року вродила 28,270,000 бушлів, ячменю 100,467,000 бушлів, жита 12,919,000 бушлів, вишого збіжжя 33,820,000 бушлів. Пропорційно-нально до врожаю 1928 року врожай всіх цих зернових продуктів такий самий, як і пшениці.

Це є державні цифри. І піде ви в якій газеті і ні від ніякого ліберального чи консервативного діяча не почуєте, щоб вони обвинувачували уряд в тому сегорічному недороді в Канаді. Всі кажуть, що винна посуха. А от між українськими професорами ви найдете таких блазнів, які навіть посуху в Радянському Союзі приписують радянському урядові. Ми кажемо, що тим “професорам” від злости до радянської влади висох мизок.